

Obsah

Věnování	13
Předmluva k druhému vydání	15
Úvod	
I. O rozdílu mezi čistým a empirickým poznáním	35
II. Máme určité apriorní poznatky a samo obyčejné rozvažování nikdy bez takových poznatků není	37
III. Filosofie vyžaduje vědu, která určuje možnost, principy a rozsah všech apriorních poznatků	39
IV. O rozdílu mezi analytickými a syntetickými soudy.	41
V. Syntetické soudy <i>a priori</i> jsou obsaženy jako principy ve všech teoretických vědách rozumu	45
VI. Obecná úloha čistého rozumu	47
VII. Idea a rozvržení zvláštní vědy, která je nazvána kritikou čistého rozumu	50

I. TRANSCENDENTÁLNÍ NAUKA O ELEMENTECH

DÍL PRVNÍ. Transcendentální estetika	
§ 1	57
Kapitola první. O prostoru	59
§ 2. Metafyzický výklad pojmu prostoru	59
§ 3. Transcendentální výklad pojmu prostoru	62
Závěry z výše uvedených pojmů	63
Kapitola druhá. O čase	
§ 4. Metafyzický výklad pojmu času	67
§ 5. Transcendentální výklad pojmu času	68
§ 6. Závěry z těchto pojmů	68
§ 7. Vysvětlení.	71
§ 8. Obecné poznámky k transcendentální estetice	74
DÍL DRUHÝ. Transcendentální logika	
Úvod. Idea transcendentální logiky	83
I. O logice vůbec	83
II. O transcendentální logice	86

III. O rozdělení obecné logiky na analytiku a dialektiku	87
IV. O rozdělení transcendentální logiky na transcendentální analytiku a dialektiku	89
 ODDÍL PRVNÍ. Transcendentální analytika	91
Kniha první. Analytika pojmů	91
Část první. O vodítku k odhalení všech čistých rozvažovacích pojmů	92
Kapitola první. O logickém používání rozvažování vůbec	93
Kapitola druhá.	
§ 9. O logické funkci rozvažování v soudech	95
Kapitola třetí	
§ 10. O čistých rozvažovacích pojmech neboli kategoriích	99
§ 11	103
§ 12	106
Část druhá. O dedukci čistých rozvažovacích pojmů	
Kapitola první	
§ 13. O principech transcendentální dedukce vůbec	107
§ 14. Přejít k transcendentální dedukci kategorií	112
Kapitola druhá. Transcendentální dedukce čistých rozvažovacích pojmů	
§ 15. O možnosti spojení vůbec	115
§ 16. O původně-syntetické jednotě apercepce	117
§ 17. Zásada syntetické jednoty apercepce je nejvyšším principem veškerého používání rozvažování	119
§ 18. Co je objektivní jednota sebevědomí	121
§ 19. Logická forma všech soudů spočívá v objektivní jednotě apercepce pojmů v těchto soudech obsažených.	121
§ 20. Všechny smyslové názory jsou podřízeny kategoriím jako podmínkám, za nichž se rozmanitost obsažená v těchto názorech jedině může shromáždit v jednom vědomí	123
§ 21. Poznámka	123
§ 22. Kategorii nelze použít k poznání věcí žádným jiným způsobem než její aplikací na předměty zkušenosti	124
§ 23.	125
§ 24. O aplikaci kategorií na předměty smyslů vůbec	126
§ 25.	130
§ 26. Transcendentální dedukce obecně možného zkušenostního používání čistých rozvažovacích pojmů	131
§ 27. Výsledek této dedukce rozvažovacích pojmů	135
Stručný pojem této dedukce	136

Kniha druhá. Analytika zásad137
Úvod. O transcendentální soudnosti vůbec138
Část první. O schematismu čistých rozvažovacích pojmů140
Část druhá. Systém všech zásad čistého rozvažování147
Kapitola první. O nejvyšší zásadě všech analytických soudů148
Kapitola druhá. O nejvyšší zásadě všech syntetických soudů150
Kapitola třetí. Systematický výklad všech syntetických zásad čistého rozvažování153
1. Axiómy názoru156
2. Anticipace vjemu159
3. Analogie zkušenosti165
A. První analogie: Zásada trvalosti substance169
B. Druhá analogie: Zásada časové posloupnosti podle zákona kauzality174
C. Třetí analogie: Zásada současného bytí podle zákona vzájemného působení neboli společenství187
4. Postuláty empirického myšlení vůbec192
Vyvrácení idealismu197
Obecná poznámka k systému zásad205
Část třetí. O důvodu rozlišení všech předmětů vůbec na phaenomena a noumena209
Dodatek. O amfibolii reflexivních pojmů v důsledku záměny empirického používání rozvažování za používání transcendentální227
Poznámka k amfibolii reflexivních pojmů232

ODDÍL DRUHÝ. Transcendentální dialektika

Úvod247
I. O transcendentálním zdání247
II. O čistém rozumu jako sídle transcendentálního zdání250
A. O rozumu vůbec250
B. O logickém používání rozumu252
C. O čistém používání rozumu254
Kniha první. O pojmech čistého rozumu256
Kapitola první. O idejích vůbec257
Kapitola druhá. O transcendentálních idejích262
Kapitola třetí. Systém transcendentálních idejí269
Kniha druhá. O dialektických úsudcích čistého rozumu272
Část první. O paralogismech čistého rozumu273
Vyvrácení Mendelssohnova důkazu trvalosti duše282

Závěr rozřešení psychologického paralogismu	289
Obecná poznámka o přechodu od racionální psychologie k racionální kosmologii	290
Část druhá. Antinomie čistého rozumu	292
Kapitola první. Systém kosmologických idejí	293
Kapitola druhá. Antithetika čistého rozumu	300
První rozpor transcendentálních idejí	304
Druhý rozpor transcendentálních idejí	310
Třetí rozpor transcendentálních idejí	316
Čtvrtý rozpor transcendentálních idejí	320
Kapitola třetí. O tom, jaký má rozum na tomto svém rozporu zájem	326
Kapitola čtvrtá. O transcendentálních úkolech čistého rozumu, pokud musí být možno je zcela vyřešit	333
Kapitola pátá. Skeptický výklad kosmologických otázek pomocí všech čtyř transcendentálních idejí	338
Kapitola šestá. Transcendentální idealismus jako klíč k řešení kosmologické dialektiky	341
Kapitola sedmá. Kritické rozhodnutí kosmologického sporu rozumu se sebou samým	345
Kapitola osmá. Regulativní princip čistého rozumu vzhledem ke kosmologickým idejím	351
Kapitola devátá. O empirickém používání regulativního principu rozumu vzhledem ke všem kosmologickým idejím	355
I. Rozřešení kosmologické ideje totality skládání jevů v jeden světový celek	356
II. Rozřešení kosmologické ideje totality dělení nějakého daného celku v názoru	359
Závěrečná poznámka k řešení matematicko-transcen- dentálních idejí a předběžná poznámka k řešení dynamicko- transcendentálních idejí	362
III. Rozřešení kosmologické ideje totality odvozování světových událostí z jejich příčin	364
Možnost kauzality prostřednictvím svobody ve spojení s obecným zákonem přírodní nutnosti	367
Vysvětlení kosmologické ideje svobody ve spojení s všeobecnou přírodní nutností	369
IV. Rozřešení kosmologické ideje totality závislosti jevů vzhledem k jejich existenci vůbec	379
Závěrečná poznámka k celé antinomii čistého rozumu	382

Část třetí. Ideál čistého rozumu	
Kapitola první. O ideálu vůbec	384
Kapitola druhá. O transcendentálním ideálu (<i>Prototypon transcendentale</i>)	386
Kapitola třetí. O důkazech spekulativního rozumu, které umožňují usuzovat na existenci nejvyšší bytosti	393
Kapitola čtvrtá. O nemožnosti ontologického důkazu Boží existence	398
Kapitola pátá. O nemožnosti kosmologického důkazu Boží existence	404
Odhalení a vysvětlení dialektického zdání ve všech transcendentálních důkazech existence nutné bytosti	410
Kapitola šestá. O nemožnosti fysikotheologického důkazu	414
Kapitola sedmá. Kritika veškeré theologie založené na spekulativních principech rozumu	420
Dodatek k transcendentální dialektice	426
O regulativním používání idejí čistého rozumu	426
O konečném cíli přirozené dialektiky lidského rozumu	442

II. TRANSCENDENTÁLNÍ NAUKA O METODĚ

[Úvodní text]	465
Část první. Disciplína čistého rozumu	466
Kapitola první. Disciplína čistého rozumu v dogmatickém používání	468
Kapitola druhá. Disciplína čistého rozumu, pokud jde o jeho polemické používání	482
O nemožnosti skeptického uspokojení čistého rozumu znesvářeného se sebou samým	493
Kapitola třetí. Disciplína čistého rozumu ve vztahu k hypotézám	499
Kapitola čtvrtá. Disciplína čistého rozumu ve vztahu k jeho důkazům	506
Část druhá. Kánon čistého rozumu	513
Kapitola první. O posledním účelu čistého používání našeho rozumu	515
Kapitola druhá. O ideálu nejvyššího dobra jako určujícím důvodu posledního účelu čistého rozumu	518
Kapitola třetí. O mínění, vědění a víře	527
Část třetí. Architektonika čistého rozumu	534
Část čtvrtá. Dějiny čistého rozumu	545

PŘÍLOHY

Texty z prvního vydání Kritiky čistého rozumu,
které nebyly pojaty do druhého vydání

I. příloha. Předmluva551
II. příloha. Obsah559
III. příloha. Část druhá. Dedukce čistých rozvažovacích pojmů560
Kapitola druhá. O apriorních základech možnosti zkušenosti560
Předběžná poznámka561
1. O syntéze aprehenze v nazírání562
2. O syntéze reprodukce v obrazotvornosti562
3. O syntéze rekognice v pojmu564
4. Předběžné vysvětlení možnosti kategorií jakožto poznatků <i>a priori</i>568
Kapitola třetí. O vztahu rozvažování k předmětům vůbec a o možnosti poznávat je <i>a priori</i>570
Souhrnný výklad správnosti a jediné možnosti této dedukce čistých rozvažovacích pojmů577
IV. příloha. Paralogismy čistého rozumu579
První paralogismus – paralogismus substanciality579
Druhý paralogismus – paralogismus simplicity580
Třetí paralogismus – paralogismus personality586
Čtvrtý paralogismus – paralogismus ideality (vnějšího vztahu) . .	.589
Úvaha o celku čisté nauky o duši v důsledku těchto paralogismů597
Jmenný rejstřík613
Věcný rejstřík615
Ediční poznámka685